

L' IGNORANCIA

REVISTA CRÓNICA

ORGA Y XEREMIES DE VARIES SOCIEDATS DE MALLORQUINS.

A Palma, cada número.....	0'05 cèn. pta.
A domicili. Es trimestre.....	0'65 »
Un any.....	2'50 »
Per dotzenes.....	0'45 »
Núm. a'trassats des 2.ª tom...	0'06 »
Id. id. des 1.ª tom...	0'07 »

SONARÀ CADA DISSAPTE COM HA SONAT FINS ARA
SI TÈ VENT Á SA FLAUTA.

ADMINISTRACIÓ: CADENA DE CORT, N.º 11.

Fóra Palma. Dins Mallorca.	3 mesos....	0'85
	1 any.....	3'25
Dins España.....	3 mesos....	1'00
	1 any.....	3'50
A Ultramar y s' Etrangè.....	3 mesos....	1'50
	1 any.....	5'00

SES PERSONES IL-LUSTRADES

SEGONS DON PASQUAL.

—Bòn dia, mèstre Juliá; ¿que feys per aquí?

—Ja heu veu, Don Pasqual; em mirava L' IGNORANCIA.

—¿Y lletgint aqueix papé, hey passau gust, mèstre?

—Ydò, ¿qu' hey tròba vostè? ¿que no es de lo milloret que surt à llum?

—¡Voleu callá! Ja vos feys ben poch favó, lletgint axò que no trèu cap en lloch; axò es còm à còsa de nins; val poch cèntims, mèstre, aquest periòdich.

—Vostè te molta de rahó; ell no val més que cinch cèntims de pesseta cada número à dins Ciutat, y à fóra.....

—No es axò lo que jò vuy dí.....

—¿Ydò?

—Vuy dí qu' es un papé que no té cap mèrit.

—¡Ja hey va errat, vostè! Vòl dí qu' es còm à còsa de nins y sense cap mèrit?

¿Que tant mateix l' ha lletgida may?

—¡Oh!!!... No, fiyet. Ell em fá òy axò escrit en mallorquí; y després, que te poch *chiste*; es molt diferent d' un periòdich d' aquests que cada día duen còses nòves, qu' instruheixan ets homs, y que manifestan es mòdo tant brillant còm sa societat adelanta p' es camí de.....

—¿P' es camí de què?

—P' es camí de sa *perfecció*, de s' *il-lustració* y des *progrés*. ¿Que no heu enteneu?

—Essent axí còm vostè diu ja m' agrada, y ferm; però jò tench pò Don Pasqual, que no sia ben diferent de lo que vostè pensa; alèrta qu' en lloch de progressá, en cèrt mòdo, no tornem arrera; perqu' hey ha cèrta tendència.....

—¡Cá! Veys, mèstre Juliá; mentres es publican es periòdichs que jò vos he dit no tornarem arrera, perqu' ells son sa llum y sa sal des progrés del sigle denòu; per lo mateix, vos dich, qu' amb aquests periòdichs que parlan de partits y des séus personatges, tre-guentlós ses séues accions, à llum ó

criticant es séus fets, ses persones *il-lustrades* s' hi pòden ocupá; però amb L' IGNORANCIA... Vaja mèstre, heu pòden dexá aná, perqu' axò es diu pèdre es temps en *porros-fuyes*.

—¡Remumareta! ¡Aquesta si qu' es bòn! ¿Y à vostè qu' es mallorquí, li fá òy sa llengo mallorquina? ¡Oh, Bòn-Jesus! ¡En vés d' estarnè tot satisfet y contribuí amb totes ses séues fòrses per conservá sa llengo des nòstros antepassats! Vaja, Don Pasqual; axò, no té consòl; axò si que no trèu cap en lloch.

—¡Ja m' en donáu de ganes de riure, mèstre! Es coneix bé que vos, ocupat en sa feyna, sortiu poch de ca-vòstra. Mirau: si vos anasseu p' es Born, per la Rambla, p' es Parque, p' es Teatro, y.... amb una paraula; p' es punts ahont s' aplegan y se reuneixen ses persones *il-lustrades*, no sentiríau parlá sinó en forasté; y axí ha d' essè, y heu de creure que ses persones que vos dich n' estarian empagahides de pèdre es temps lletgint aqueix papé que teniu en ses mans, y heu de sèbre també, mèstre Juliá, que son molts es pares qu' à n' els séus infants à dins ca-séua los fan parlá sempre es *castellà*.

—Axò no es mal, però, no sé, Don Pasqual, qui son els pares que vostè diu; però casi casi m' atreviria à jurá qu' alguns d' ells, heu fan més per estufera que per educació; s' entén, si per ensenarlós sa llengo forastera olvidan sa mallorquina y en fan desprèci; perque segons vostè diu ses persones *il-lustrades* es tendrian per pòca còsa si s' ocupavan en lletgí es mallorquí y n' estarian empagahides. ¿No es axí, señó?

—¡Ja es de rahó!

—Y.... escoltmè, Don Pasqual; ¿y aqueixes persones que té vostè per *il-lustrades*, no sap si están empagahides de lletgí qualque mentida y qualque escrit d' aquells de piñol vermey, indigne de veure sa llum del día? Pens, señó, que vostè amb axò no està en lo cèrt; perqu' à mí em consta, que son moltes ses persones vertaderament *il-lustrades* que no dexan un sòl número de L' IGNORANCIA sense lletgírló tot; sí, fins à s' última lletra des *porros-fuyes*.

—¡Bòno! Axò, mèstre, será perque no deuen tení rès pús que fè.

—No señó, dispens. Axò es perque saben molt bé, qu' en més ó ménos *chiste*, lo que veuen estampat à demunt L' IGNORANCIA es la veritat.

—¿Y vos que voleu dí qu' ets altres periòdichs diuen mentides?

—No señó, no vuy dí tant; però vostè no deu ignorá que n' surt qualcun que té molt present aquella máxima de Rousseau: «*Calumnià que algo queda.*» Don Pasqual, podrá L' IGNORANCIA no agrada à persones que per sos séus fins particulás, que jò no vuy sèbre, estigan aferades à altres periòdichs perque los alhagan ses séues passions; y que fóra d' aquell ja no sápigam veure rès hò en lloch; però lo que vostè diu que ses persones *il-lustrades* no es pujan aturá en lletgí L' IGNORANCIA, no em pareix probable; y esper me dispensará, señó, li repeteixca que no está en lo cèrt; à no sè que vostè tenga un mòdo molt diferent des meu, per classificá qui son ses persones *il-lustrades*. ¿Que tendria cap inconvenient, Don Pasqual en manifestarmè quina classe de persones son ses que vostè té per *il-lustrades*?

—Cap inconvenient tench, mèstre. Jò per persones *il-lustrades* tench à tots aquells, que còm jò mateix, quant es tròban à una reunió decent, saben doná rahó des nòm de tots es Ministres y de sa séua procedència; que saben també qui son els Senadós, y els Diputats, y els Directors d' els principals periòdichs y sa bandera que defensan; y també tench per persones *il-lustrades* à tots els qui monetjan molts de doblés y están al corrent de totes ses idèes més modèrnes; còm igualment à n' aquells que, còm els judíos, esperan sa venguda del Mesías; vuy dí, qu' esperan qu' un día perteneixerán y serán contats amb so número des Concejals d' un Ajuntament ó serán empleats; perque ja veys, mèstre, que per perteneixe à n' aquesta classe es indispensable tení una bòn y esmerada instrucció.

—¿Y à ningú pús, Don Pasqual?

—Axí mateix, mèstre Juliá; axí mateix no faltan persones que no he nom-

brades y que son bastant *il-lustrades*; però com que viscan un sigle atrassades; son molt honrades, axò sí; però... com que no sian del dia.

—Pues mirsè, Don Pasqual; jò pensava qu' al declararsè un homo partidari d' una bandera ó partit era lo suficient perque fós mirat amb certa indiferència ó prevenciò, y... que fós considerat capàs de fé adulacions per lográ qualque empleo ó destino; perque ja veu, señó, que: «tèrra que vas usansa que tròbes.»

—¿Y què vòl dí axò que deys?

—¡Foy! que s' *il-lustració* de vostè conduheix devegadas à fé qualque *irregularitat*; allò que quant es pòble no estava tan *il-lustrat* li deya ròbo. En so ben entès, Don Pasqual, què no dich que tots ets empleats sian capassos de cometre *irregularitats*; d' axò n' estich ben lluny. Però... diga, señó: ¿vostè no ha observat qu' algunes d' aquestes persones *il-lustrades* de qui parlam, es à dí, d' aquests empleats de poch sòu, sòls en gastos de *puro lujo*. hey fonen sa paga? Ja veu, señó, que jò no generalis, però que n' hi ha varios, ¿qu' heu dupta? ¡Ah, señoret!....

—Jò vos diré, mèstre, heu de sèbre que moltes de ses persones à que vos referiu son de molt bones cases y desiara rèben qualque lletra....

—¡Ah! ja. Ydò essent axí call; però...

—¿Y que vòl dí, però?

—Rès. Deixarem anà aquests y pasarem à ocuparnos un poch de ses altres persones *il-lustrades* que vostè m' ha indicat. Escollt, Don Pasqual: ¿segons vostè s' explica, basta per essè persona *il-lustrada*, es sèbre doná rahó de qui son els Ministres, els Senadors, etc. etc.? ¡Ah, señó! Axò es una pòbre idèa qu' es forma vostè de ses persones per classificarles d' *il-lustrades*. Per ventura moltes d' aquestes mateixes persones, si vostè los demanava explicacions d' una ciència, d' una industria, ó de s' agricultura, ó... d' els devers d' un bòn ciutadá; no li sabrían respondre categòricament.

—Jò vos diré, mèstre; ell axò que demanau, segons perque, tampoch es de primera necessitat.

—Vamos; lo que jò vetx y comprench, segons se desprèn de ses sèues paraules, es, que vostè prèn per persones *il-lustrades* à n' aquells qu' amb so majó descoco en públich y en privat parlan mal de totes ses persones que tiran à conservá s' ordre y sa bona moral, y que predican en contra d' ets abusos, qualsevòl sia sa sèua procedència. Me crega, Don Pasqual; no prenga per persones *il-lustrades*, salvo algunes escepcions, à n' aquells que vòlen figurá dins una Societat, ó dins un Banch, ó dins una Corporació; ni tampoch à n' aquells que fan discursos per dins alguns establiments que per bé de la societat convendria desapareisquessen del *globo terràqueo*. ¡Oh! quantes families donarian gracies à Deu Nòstro Señó.

—Vamos, mèstre Juliá, no digueu pús desbarats; perqu' amb so vòstro conversá no feys altre cosa més que manifestá qu' encara duys s' òs entre vessat à sa gargamella; vuy dí; que viviu un sigle atrassat. Jò vuy essè d' els que cridan y lògran tení, y me rich de que parlin els quatre tontos, com vos mateix. *Beatus qui posidet*.

—Ydò, essent axí, no n' parlem més, señó; vòstè qu' es qued amb sos peridichs qu' instruheixen tant la gent y amb ses persones tan *il-lustrades* que saben parlá de tot y doná rahó de qu' son els Ministres; y jò, Don Pasqual, romandrè en sos quatre tontos que com jò mateix pareix no siguem del dia. Ja heu veu, señó; *hay gustos que merecen palos*....

—Bòno; axí mateix tan amichs com abans. Bòn dia, mèstre Juliá; m' en vaitx perque m' esperan à sa *Bolsa*.

—Estiga hò, Don Pasqual.

¿Qu' hey trobau, lectors, amb Don Pasqual? Pareix que no s' atura en *pòrros-fuyes*. Ell pensa com un que jò coneixia, qu' es volia casá y deya: «Per jò, tant si es jóve com si es vèya, tant si es guapa com si es lletja, *como tenga pesetas, arrinconémela*. ¡Oh, filosofia de Don Pasqual! ¡Oh, sigle de sa llum!

UN RONDAYÉ.

POBRES DE POBRES, VA DI SANT PERE.

*A la tèrra de cucaña
Qui manco hey fa més hey guaña.*

Es còsa ja molt sabuda
Que per viure en aquest mon
S' es mesté lletra menuda,
Qu' ets hòmos molt pillos son.

Es qui vulga un bòn passá
A sa tèrra ahont estam,
Qu' aprenga de cercá pá
Si no s' vòl morí de fam.

Que vaja molt de parranda
Y pas sa nit al Racó,
Lo qu' es per aquesta banda
No s' paga contribució.

Si es hòmo que duga banca
Y tenga es ditets ben llisos,
May li faltarà una blanca
Si aprofita aquests avisos.

Es qui fa feyna es de burros,
Sempre ses ungles se menja,
Sempre se tròba amb apuros
Dia fané com diumenge.

Reparau qualsevòl obra,
Alsau es cap per amunt,
Coneixereu es mandòbra
Que s' espòsa à sè difunt.

Carregat amb sa sivera
Va per demunt una sòla;
Seguint d' aquesta manera
May podrà menjá cassòla.

Y es mèstre fumant un puro
Observa desde es carré,
Goñant de jornal un duro
Y ses xaripes qu' hey té.

Ell guaña amb cada fadrí,
Amb tèules, guix y mitjans;
Per axò los veys llubí
Es pèl à n' ets sèus infants.

Se passetja algun prohòmon
Que pretén de liberal,
Qu' ha adquirít, jò no sé com,
Algun pòch de capital;

Y ja dú tanta estulera
Que 'l Rey li es pùch per porqué,
Y quant atòl tal vòlta era
Mosso de qualque tallé.

Y predica s' igualdat,
Y la vòl d' èll per amunt,
Qu' amb sos de menor estat
Tròba qu' es un altre punt.

Es pescadó fatigat
Arriba es sèu peix à tèrra,
D' ayre y sòl está cremat,
Té sa pell coló de gèrra.

Després de molt de trabay
Plé d' anfosos y morènes,
No menja cap escorbay;
Sopa de quatre patènes.

Trobareu un atlotet
Que guarda molts d' indidts,
Sufrint sa caló y es fret
Cuydant ets animalòts.

Pues bé, aquell pobret infant,
Que sab que son bòn, rostít,
May ne veurá un trós devant
Que li puga allargá es dits.

Y menjará quatre faves
Per ses festes de Nadal
Y si té un parey de raves
No li anirà del tot mal.

El qu' à sa viña trabaya
Beu es ví pòch y dolent,
Y amb sa dòna té baraya
Si se pòsa un poch calent.

Y n' hi ha qu' à n' es Cassino
O à n' es Cafè glopetjant,
Arriban à pèrdre es tino
Sempre beguent y fumant.

Ja es còsa de Barrabás
No menjá mèl qui té bèyes,
Ni may jaure en matalás
Aquell que tón ses auveyes.

Un facultatiu dolent
No deixa d' essè una plaga,
Quant té mòrt es pacient
Llavò reclama sa paga.

Y jò tròb molt inhumá
Tal mòdo de prosehí,
Pues sólament per matá
Donan paga à n' es botxí.

Tot quant ven es *poitequeri*
Es agre, pudent y ca:
Molts n' envía al Cementèri
Amb s' òli de bacallá.

Y mentres ell fa pessetes
No paga contribució,
Perqu' amb unes estampetes
Ley paga es consumidó.
Aquell qu' imitava acuíns
O feya moneda falsa,
Sense més such ni més salsa
Li solian tayá es puñs.

Més ara es un altre temps
Y els qui tal negòci fan
Molt ben vists y richs están
Y se riuen de les gents.

Un pòbre va robá un pá
Y encara es dins sa presó,
Y aquell que robá un milló
Tranquil à ca-sèua está.

Aquell qu' es vulga engiñá
Per sortí bé d' ets apuros

Lo més pòch qu' ha de robá.
Han d' èssè millons de duros.

La força es p' el desdixat,
Jò no 'u puch veure amb sanch freda,
May, may, heu vist cap penjat
Que dugués calses de seda.

Quant un pòbre menestral
Té sa casa reduhida
Y à sa branca des portal
Hey ferma xòt ò cabrida.

Ja pòt pensá que molt prest
Una visita tindrà
D' un Municipal molt llest
Que ley farà retirá.

Y es cans van sense morral
Y atropellan y mossegan
Y ofénen molt sa moral
Quant un parey s' en aplegan.

Quant à Sant Tomás anèu
Per comprá gall ò porcella
Per pòch que vos descuydeu
Un cotxo vos atropella.

També dins qualque oficina
Veuen qu' hey ha una taulada
Qu' alaban sa cantarina
O pactan una cassada.

Y es qui carrega amb sa feyna
Es un pòbre jòvenet
Que ses faves menja amb eyrna
Perque son més baratet.

A n' es fòch d' una batalla
Es soldat está devant
Mentres bales y metralla
S' estermíni van sembrant.

Y si 'l fan coix ò menxòl
Y no va à n' es Cementèri
Sempre li queda es consòl
De viure..... dins sa misèri.

Molts n' hi ha qu' están derrerera,
Y segons com va es bordell
Guañan una xarretera
O en fan qualeun coronell.

Deixemmos ja de rahons
Perque no té compostura,
Y que se menj es torrons
Qui té bona dentadura.

Aquell qu' es honrat y pòbre
Que procur aná llatí
Perque si fa una mal' obra
Li ajustan es corbatí.

Aqueixa lley de s' embut
Que l' Espanya contamina,
Jò ja tench per ben sabut
Que 'n tot es globo domina.

Y els que no puguem sufrí
Una lley tant nonenguna,
No tenim altre camí
Qu' anarsen à está à sa lluna.

J. B.

CARTA NOTABLE.

Apresado Maestro desearia que aques tas cu atro letras a ri basen á vues tras manos para que sabeseis mies tado desa lut por a or ra estoy bueno que desearia que vo sotros vos en contrasies lo mis mo queyo desalul y buenos queyo deseio una es mosa fe licidad ycabal salul.

G. a D.

miapresado Maestro sabreis como me he tar dado tan to escribir, nose bia

cierta el numero dela entrada y es pera ba la con testasion deuna car ta hodos quemam dos a que mea bia de biar el numero yno hetenido con testasion y ar ra no es toy sier to si aribara por que nose sier to sies es tenumero.

Maestro sabeis quen Mahon es toi mui re ga la do no pensaba que un Sol dado estigés tan bi en como estan en Mahon es tan bien noai nin guño ser vi sioque aser mas que paseyo ycomer no estan tan es tre chos co mo enPalma los Sol da dos a sen mas fal tas, sien Mahon he ages los der ver ti mi entos queia en Palma por en tre tenirse heauria Sol da dos que deto do el dia, noneria en el Cuartel heya muchas veses que no pasan lis ta de todo el dia.

por aor ra es toi bien no tengo na da que aser, por que ten go un des tino, yes cor neta pero mes timaria mas tra bajar mu cho con uste, que aor ra que noten gon nigon tra bago.

Sa beis quedes del dia pri mer ro quearibo en Mahon mepunto Corneta yen caralosoí un Cor neta es tabien no tiene mas que cuidar se de tocar yapren der loque lienseñan, detodo, lotro ser visio del cuar tel notengo que ya ser nada no meto ca mas que una cuar dia cadados sema nas todos los o tro dias fran cos deser visio al gunos dias hena mos á cer laes trucion de Cor netas cuan do veni mos de la es tru cion yanoteni mos nada quea cer.

Sabreis quel do migo pasado tod alaban da de las Cor netas mos puseyron en el cala boso el Cabo y todo, yla causa fue por que cuando veniam demisa el Capitan de sia queno heabia niguno deno sotros que por las el pas con el batellon, y cuan do ari bamos enel Cuartel, un poco antes mos fe plantar ycuando los Sol dados fueran a dentro del Cuartel noso tros mos pusi eron acer la estrucion á de lan te del Cuar tel queay una es planada mui gande, yel Capitan estaba as entado con el cor netin a la puer ta del Cuartel ynosotros pase yan doy ton cando lo quecor netin mosen senaba todos los toques masmalos deto car feia tocar en el cor netin por vier sino sotros los sabiam.

yariбарom queno habia ninguno quepo ges tocar de cansados ycuando ycuando el cor netin donaba laseña deun toque nosotros tocavam hotro que fos me cor deto car yel Capitan no loqueria y des pues noy yabia niguno quitocas ni que duges el paso ydes pues henaram enel Cuartel quemos quidrá ymos mena a dentro del cala bozo atodos somos 18 yel Cabo dies y nueve.

yestamos del do mingo alas dose as ta el Martes a las dose hestarom dos dias.

Sabeis que podia tra bagar en la mala demi ho ficio y por lacausa de ser Cor neta no tra baco, una queme gustamuch o el acer Cor neta por que notiene nigon ser visio.

Sin mas por a hora dareis es preciones

a la mas tresa, yuna do sena debesos a Marieta tan bien en dareis a Maestro ya Grabel y todos los conosidos yamigos que tra bagan conus te. Si veis mis concos ho mistias los da reis es pre ciones y los di reis ques toi bueno yvos las recibireis de vues tro a migo

.....

Requimi ento yn franteria de tetu an n° 47 Se2 Compañia.

CARNAVAL.

Més aquest any qu' un altr' any
Més depressa s' en ha anada
Sa broma des Carnaval
Y sa color de sa mäsara.
Però pròu que n' hi ha haguda
A dins es bails, d' algatsara;
Pròu s' en han dites de fresques,
De calentes v salades.
Més de dos pollos he vist
Torná vermeys com la grana,
Y fugí de devant elles
Amb ses oreyes tapades.
Y quines còses, ¡Deu meu!
De més verdes no s' en cantan
A dins can Verd de Son Verd
Ni à can Pere Verdolaga.

Vaitx fé l' amor à cèrt tipo
Que no conèch encar' ara,
Y me doná per respòsta
Un trosset de..... carabassa.
Vaitx ballá à té qui té,
Vaitx espanyá ses sabates,
Vaitx suhá com un bastaix,
Vaitx pegá una camayada.
Y de tot axò qu' he dit
Rès de profit ne vaitx traure,
Sinó un fòrt costipat
Y els doblés que 'm faltan ara.

També brègues hey ha hagüdes;
Jò totsòt n' he contat quatre,
Qu' amb un dia y amb un punt
Quatre foren ses barayes.
Ells, jecòm que ja son ells;
Per llibertat sempre claman,
Cridant fòrt quant los detenen
Per darhó à ses séues cames.
En Rafalet amb na Ròsa,
En Pepet amb na Tomasa,
Na Margalida amb En Tano,
Y En Bartomeu amb na Clara,
Eran quatre enamorats
Qu' admiravan més de quatre
Perque tols ells pareixia
Qu' amb gran amó s' estimavan.
Y per un ballet ditxós
Ses atlòtes los deixaren
Es mateix dia à tots ells
Donantlós carabassada.
Y valga que 'n sa Corema
Aquesta fruyta alabada
Los servirà ben rebé
Per bolli amb fava-parada.

Consequència definida:
Que qui vol es Carnaval
Es per fé calaverades
O té es séu cervell venal.

F. G.

XEREMIADES.

Reberem una fina invitació de Don Pasqual Ribot, President d'es *Conser-vatòri Balear*, per concorrer amb ses se-ñores que volguessem a n'es Concèrt Musical de diumenge passat.

Li quedam agraïts y no podem amb aquest motiu, deixà de regoneixe es gran increment qu'ha prèa aquesta So-ciedad, lo que se desvella sa séua Junta per donà instrucció y recreo tant a n'es séus sócios com a n'es qui no heu son, y s'hermós porvenir qu'axò ha de dú a Palma y a Mallorca.

Al mateix temps que li donám les gracies pe sa séua atenció li enviám sa enhorabona per tot.

Aquesta setmana passada ha plogut y axò no ha estat molt hò p'ets ametllés y p'es podadós de ses viñes.

S'altre setmana fè vent y hey va havè devés Inca, Lloseta, Binisalèm y altres viles una trancadissa y arrancada d'arbres de lo més faresta. ¡Qu'hem de fé! És temps may vé axí com volèm.

Fassa Deu que sia milló es qu'ara vé, y sobre tot que mos guard d'una gelada tardana, enguañy que ses viñes pareix que trèuen primarench.

Al cap y a la fi els sollarichs tendrán sa carretera de Ciutat a Sólle acabada del tot. Aquesta setmana s'han comen-sat ses òbres que faltavan desde es pònt d'En Valls fins a la vila.

Per cèrt que ja era necessari per lo estret qu'es aquell tròs de camí, encara que si es vé que no l'han de fé tan ample com es tròs qu'hey ha ja fet, será una millora que no acabarà de satisfé ses necessitats d'aquella vía pública.

Dins es camins transversals que van de pòble a pòble, que ja no ténen per cèrt rès de més en sa séua amplaria, hey tiran es veynats tota s'esperegada de ses tèrres y hey deixan es caramulls de manera que casi no n'pòt passá un carro.

Trobam qu'es peons caminés haurían de cuydarsé qualche mica d'aquest punt.

Es conís y ses llèbres de Mallorca tots botan d'alegría d'es qu'ha passat el día 15 d'aquest mes. Encara que nòltros tenim pò que sa séua alegría no sia alegría de coní, si es rurals y es ci-vils toleran tants de cassadós com hey ha que no miran si es temps de veda ó no'u es.

EPIGRAMES.

A un refresch En Tiá Camorra
Gorra posada hey va aná,
Y un altre li preguntá:
—¿De que vas avuy, Tiá?
—*Hombre*, avuy jò vaix de gorra.

Amb so vici En Pèp Dengá
Tot heu fon y heu fa mal bé,
Y a ca-séua l'hòmo té
Se misèria que 'l se menja.
Y sa dòna fent sa fèl
Sempre, sempre, el me predica,
Y éll esclama:—¿Bòn re-mica!
¡Passant fam guañan el Cèll!

FEROSTAS.

COVERBOS.

Hey havia un pagès que sabia una miconoya de lletra qu'apenes bastava per deixarsé entendre quant escrivía una carta. Veys aquí que tenia un ger-mà a ses Califòrnies y en ses cartes que li enviava deya qu'estava molt bé; y que per allà, hey havia moltes monèyes.

Dos atlotets que tenia aquest pagès, sempre deyan a son pare que quant es-criuria en el tio, li enviás a demaná dues ó tres monèyes per jugá élls.

Aquell hò de pagès per complaure es séus fiys, dins sa primera carta qu'es-crigué hey ensivellá aquesta clàusula:

«...amas mendaras 304 moneyas pora xugar mis fillos y tus nabotos...»

Aquell germà séu quant va rèbre sa carta, pensant qu'aquell homo s'havía fèl comerciant de monèyes, n'hi enviá 304, tal com heu lleigí a sa carta, puig no hey havia acento demunt s'ó.

Pensau ara vòltros si degué romandre gayre enmoneyat aquell sant homo.

Una vegada un forasté, passant per una vila, vá demaná que l'acompañas-sen a cas barbé perque se volia afeytá; y es carreté que ley havia duyt el mená a ca mèstre Tòfol.

—Ave Maria. Mèstre Tòfol: Aquí vos acompany un señó que vòl que l'afey-teu.

—Que sèga a n'aquesta cadira de repòs, (contestá Mèstre Tòfol.) Margali-dayna, ¿que tens aygo calenta?

—Sí. Sa de ses sopes qu'ara feya, (contestá sa dòna.)

—Ydò, damèn una mica y no s'haurá d'esperá tant.... ¿Y es rahó que no 'l veïtx, que l'has vist tú?

—No 'l cerques. Jò l'empr per tayá sa còl. Dins un Crèdo estaré llesta.

—Mira. Tira una gota d'òli demunt es tèt de teula y l'afilaré un poch per-qu'aquest señó pareix còsa gròssa.

Valga qu'es forasté era holandés y no entenía gens es mallorquí.

PORROS-FUYES.

SOLUCIONS A LO DES NÚMERO PASSAT.

GEROGLIFICH.—*Sa Corema ja's aquí.*
SEMBLANSES.—1. *En que pica.*
2. *En que té estacions.*
3. *En qu'hey ha cera.*
4. *En que ténen cartera.*

XARADA.....*Mi-lá.*
PREGUNTES.....1. *Sa salut.*
2. *Sa llengo.*
3. *Es d'ór.*

CAVILACIÓ.....*Escanellas.*
FUGA.....*Mira que't que te judicará te mira.*
ENDEVINAYA.....*S'aygo.*

GEROGLIFICH.

BIEL.

SEMBLANSES.

1. *En que s'assembla l'univers a sa sòlfa?*
2. *Y ses prenses d'imprimí a s'es sabates?*
3. *Y un mechero de gas a sa sòlfa?*
4. *Y ses tombes a n'es llits?*

LOGOGRIFICH.

1	2	3	4	5	Un insecte.
3	2	4	5	1	Lo que té un garrové.
4	5	1			Un personatge antich.
4	5				Un animal.
1					Un número romá.

UN BUÑOL FRANCÉS.

XARADA.

Sa primera es un licor
Qu'a vegades es molt cá;
Quant se comensa a contá
Dos se diu amb gran rigor;
Y a s'òpera *El Trovador*
Tercera se sòl cantá;
Per un que sab estimá
Tot es vida de dolor.

PREGUNTES.

1. *¿Qui es avuy en día es milló retratista del mon?*
2. *¿Qu'es allò que per coneixe bé es séu való no heu hem de posschí?*
3. *¿Qu'es allò que compram y sabèm cèrt que no es hò per rès?*

MESTRE GRINOS.

CAVILACIÓ.

GRAN MARE

Compòndre amb aquestes lletres un llinatge.
EN PEPET.

FUGA DE CONSONANTS.

.i..a..a..e..i..a.. y ..e...e..a.. a..i..a..

BIEL.

ENDEVINAYA.

Don plèr a n'es còs de s'hòmo
Li som remey d'alguns mals,
Y si mòr dins es méus brasses
L'hòmo s'en va aconhortat.

FEROSTAS.

(Ses solucions dissapte qui vé si som vius.)

17 FEBRÉ DE 1883

Estampa d'En Pere J. Gelabert.